

paa egen Haand, og om Anbringelsen af Anstaltens Kapitaler; disse sidste Beslutninger indstilles til Finansministeriets Godkendelse, forsaavidt Kapitalerne ikke bestemmes til Indtjeb efter Borskurs af danske Statsobligationer, der efter Borspriserne, hvortil de indkjebes, ikke give under 4½ pCt. Rente". Det forekommer mig derfor, at der ikke i Loven ligger det Mindste om, at Renten skal være over 4½ pCt. for Udlaan i Giendomme. Loven gaar tværtimod ud fra en Forrentning af 4 pCt., men jeg skal erkjende, at Seebanen har været den, at der er taget 4½ pCt. Den ærede Minister fremhævede fremdeles, at naar man vilde gaa ind paa at sætte en Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag om 4 pCt. Rente for Laanene, var det en Forandring i Loven af 1870. Ja, det er ganske sandt, men det er, som den ærede Minister veed, ikke den eneste Forandring, der er truffen i Loven af 1870. Der er jo den, som den ærede Minister selv nylig har omtalt, og som vi i dette Dieblit i Rigsdagen ere i Færd med at gaa ind paa, nemlig at der skal være en Bonus-udbetaling i Stedet for Tarifforandring. Det er en saa fuld Forandring, som vel tænkes kan, saa der er i og for sig ikke nogen Grund til ikke at kunne gaa ind ogsaa paa at sætte en fast Rente for Anstaltens Udlaan. Jeg vilde nemlig sætte megen Pris paa, at man nu indlatte en Bestemmelse om 4 pCt. Rente, saaledes at Bestemmelsen her kom i Overensstemmelse med den almindelige Lovgivnings Fastsættelse af Renten. Livrenteanstalten sidder i Reglen jo inde med de fineste, de bedste Pantar, og der er vist ikke Grund til at vente, at Renten skal stige. Skulde den Tid komme, lad os saa forandre Rentefoden baade i Almindelighed og for Statsinstitutternes Vedkommende. Jeg anser det for uheldigt, at Statsinstitutterne tage en Rente, naar den lovbestemte er en anden. Statsinstitutterne burde i saa Henseende gaa i Spidsen og opretholde og overholde den almindelige Rentefod. Det er kun den Paastand, jeg har fremfat, og den tror jeg dog har nogen Grund for sig. Den ærede Minister dvælede just heller ikke saa meget ved dette som snarere ved de uheldige Følger, Bestemmelsen i § 19 vilde faae for de nuværende Skyldnere, Debitorer. Det kunde maasse blive til Skade baade for Anstalten og for de Paagjældende. Dert er jeg fuldstændig enig med den ærede Minister, og lad os derfor begjærende Forslaget paa det Punkt, saa at Loven hverken kommer til at gjøre Anstalten eller Debitorerne Skade. Jeg tror, det vist ikke er umuligt at gjøre en saadan Begrændsning, maasse paa den af

mig antydede Maade. Det er kun en Genstilling, jeg skal tillade mig at gjøre. Den ærede Ministers Bemærkninger iøvrigt give mig ikke Anledning til at fremsføre Videre. Jeg er vel tilfreds med at være i Overensstemmelse med den ærede Minister med Hensyn til det vigtige Punkt, at det er kun for saa vidt Dødelighedsforholdene stille sig gunstigere, end efter Tariffen beregnet, at Interessenterne faae Bonus, og at hverken de nuværende eller de efterfølgende Interessenter — dem kan der jo endnu mindre være Tale om — faae yderligere Ret til eller Billighedskrav paa Part i det Oberstud, som vil komme til Stede, selv efter at den nærværende Lov er vedtagen.

Finansministeren (Strup): Da jeg for udtalte mig om, hvad der var Forsætning for Loven af 1870 med Hensyn til Forrentningen af Kapitalerne, sagde jeg, at selv Anstaltens Bestyrelse kun med Finansministerens Samtykke kunde udlaane eller anbringe Midler til mindre Rente end 4½ pCt., og det er fuldstændig i Overensstemmelse med, hvad der staar i Loven. Det synes, at det ærede Medlem har overset, at naar Anstaltens Bestyrelse har Frihed til uden Approbation at kunne anbringe Midlerne paa en vis bestemt Maade til 4½ pCt., saa vil den selvfølgelig ikke udlaane dem til 4 pCt. paa anden Maade, at altsaa den ligefremme Følge af, at Anstaltens Bestyrelse efter de daværende Kurser i længere Tid var i Stand til at indkjøbe disse Pantar til en Rente af 4½ pCt., var, at der slet ikke var Spørgsmaal om at udlaane til 4 pCt. i Giendomme. Der staar altsaa ikke Noget i Loven om, at Bestyrelsen hverken maa udlaane til 4 eller 5 eller 6 pCt., men det, der staar i Loven, er at Bestyrelsen uden højere Approbation kan anbringe Penge til 4½ pCt. At dette var Meningen med Loven fremgaar desuden ligefrem af den Instrux med Hensyn til Anbringelsen af Pengene, der blev givet Anstaltens Bestyrelse af den Minister, der har gennemført Loven. Naar det ærede Medlem vil gjøre gjældende, at det vilde være rimeligt endogsaa at binde Renten for fremtidige Laan til kun 4 pCt., fordi 4 pCt. var den Rentefod, der laa til Grund for Tariffberegningen af 1870, saa maa jeg atter der gjøre gjældende, at for at man skal kunne gjøre Regning paa en Gjennemsnitsrente af 4 pCt., maa man selvfølgelig til Tider have Mere end 4 pCt.; da man ikke kan undgaa til andre Tider at faae Mindre end 4 pCt. Af de Bemærkninger, der ledsage Forslaget, navnlig af den Betænkning, der er afgivet af Udvalget i det andet